

PRAKSISOVERSIGT · SKATTERET

Praksisoversigt over fradrag for renteudgifter

Fra reelt gældsforhold og periodisering til renteloft, EBITDA-regel og tynd kapitalisering

Version 2 · Opdateret 6. sep. 2026 · 61 afgørelser · 2006-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Fradragsretten for renteudgifter hviler stadig på den over 100 år gamle grundhjemmel i statsskattelovens § 6, litra e, men er i dag omgivet af et tæt net af værneregler i ligningsloven og selskabsskatteloven. Praksis viser to gennemgående spor: for fysiske personer og hovedaktionærer handler stort set alle sager om, hvorvidt der overhovedet foreligger et REELT gældsforhold – og hvornår renten kan fratrækkes; for selskaber handler de om, hvor meget af et i øvrigt utvivlsomt fradragsberettiget rentebeløb der bliver beskåret efter §§ 11, 11 B og 11 C. Denne oversigt samler Landsskatterettens, Skatterådets og EU-Domstolens praksis på begge spor og knytter den til lovgivers egne forarbejder og til skatteundgåelsesdirektivet (ATAD).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Fradrag for renteudgifter efter statsskattelovens § 6, litra e, forudsætter en låneaftale med en retligt bindende forpligtelse til at betale gælden OG forrente den – og skatteyderen bærer bevisbyrden for, at lånet faktisk er optaget og udbetalt.
- 02** Renten skal være et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld og fastsat FORUD for den periode, den vedrører; afkast fastsat efter periodens begyndelse er ikke rente, men kursgevinst.
- 03** Mellem interesseforbundne parter gælder en SKÆRPET bevisbyrde: modsatrettede gældsbreve, gentagne overdragelser mellem egne selskaber, manglende pengestrømsdokumentation og dagsdatokvitteringer underskrevet af parterne selv er ikke tilstrækkeligt.
- 04** Et lånearrangement, hvor investors risiko er elimineret af en garanti, der overstiger købsprisen, og hvor renterne alene betales af skatteværdien af rentefradraget, er ikke et reelt gældsforhold – uanset at der foreligger underskrevne gældsbreve.
- 05** Det er den formelle debitor, der har fradragsretten: andelshaveres subsidiære, personlige og solidariske hæftelse for foreningens realkreditgæld gør dem ikke til reelle debitorer.
- 06** Personer fradrager som udgangspunkt renter i forfaldsåret (ligningslovens § 5, stk. 1), mens selskaber, banker, fonde og hovedaktionærer med mellemregning OBLIGATORISK skal periodisere efter § 5, stk. 4-5.

- 07** Restancereglen i ligningslovens § 5, stk. 8, udskyder fradraget til betalingstidspunktet, hvis renter for tidligere år i samme gældsforhold ikke er betalt ved indkomstårets udgang – medmindre skatteyderen godtgør at have kunnet betale forfalden gæld eller stille betryggende sikkerhed.
- 08** Ved gældseftergivelse beskæres rentefradraget forholdsmæssigt efter ligningslovens § 5, stk. 9, og indfrielsesgraden beregnes ALENE ud fra betalinger, der sker som følge af selve gældseftergivelsen – tidligere års afdrag tæller ikke med.
- 09** Siden 2020 rammer den forholdsmæssige beskæring i § 5, stk. 10, også gældskonvertering til aktier, indfrielse efter koncerntilskud og koncernforbundne selskabers opkøb af debitorselskabets gæld.
- 10** Ligningslovens § 17 afskærer helt fradrag for renter af gæld, som skyldneren har påtaget sig som gave eller arveforskud over for livsarvinger, stedbørn, plejebørn eller familiefonde.
- 11** Renteudgifter er som udgangspunkt kapitalindkomst efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 1 – men i virksomhedsordningen indgår erhvervsmæssige renter i virksomhedens indkomst og skal obligatorisk periodiseres, jf. virksomhedsskattelovens § 6, stk. 2.
- 12** Tynd kapitalisering efter selskabsskattelovens § 11 rammer kontrolleret gæld over 10 mio. kr., når gæld:egenkapital overstiger 4:1 – og et lån fra en uafhængig bank bliver til kontrolleret gæld i sin HELHED, hvis et koncernselskab har stillet sikkerhed, uanset hvor lille en del sikkerheden reelt dækker.
- 13** Undtagelsen om, at lignende finansiering kunne opnås mellem uafhængige parter, forudsætter, at lånet kunne opnås UDEN sikkerhedsstillelse fra den kontrollerende ejerkreds – bevisbyrden er i praksis meget vanskelig at løfte.
- 14** Renteloftet i selskabsskattelovens § 11 B beskærer nettofinansieringsudgifter, der overstiger den skattemæssige værdi af aktiverne ganget med standardrenten, men aldrig under 21,3 mio. kr.; kun BESKÅRNE nettokurstab kan fremføres, og kun i 3 år.
- 15** EBITDA-reglen i selskabsskattelovens § 11 C tillader højst, at den skattepligtige indkomst før overstigende låneomkostninger og afskrivninger nedsættes med 30 pct., dog altid med fradrag op til 22.313.400 kr.; beskårne låneomkostninger fremføres tidsubegrænset, uudnyttet kapacitet kun i 5 år.
- 16** Den alternative koncern-procentsats i § 11 C, stk. 7, beregnes udelukkende på det konsoliderede årsregnskabs egne tal – renter, der regnskabsmæssigt er ført på egenkapitalen, kan ikke medregnes, selv om de skattemæssigt måtte udgøre renter af gæld.
- 17** EU-Domstolen har underkendt dansk lovgivning, der forbeholdt skattefrihed for renteindtægter fra tyndt kapitaliserede DANSKE datterselskaber, som en uproportional restriktion af etableringsfriheden.

Grundhjemlen i statsskattelovens § 6, litra e, og det skatteretlige rentebegreb

§ 1

Fradragsretten for renteudgifter hviler fortsat på den oprindelige formulering fra 1922 i [statsskattelovens § 6, litra e](#), hvorefter der ved beregningen af den skattepligtige indkomst kan fradrages:

»Renter af Prioriteter og anden Gæld, samt hvad der er anvendt til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af de af den skattepligtiges Ejendele, hvis Udbytte beregnes som Indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til Afdrag paa hans Gæld ...«

Bestemmelsen definerer ikke, hvad en rente ER. Det gør derimod en fast administrativ praksis, som Skattestyrelsen har kodificeret i Den juridiske vejledning, afsnit C.A.11.2.1, og som Skatterådet gentagne gange har anvendt. Ved renter forstås **et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, for at stille kapital til rådighed**. Hertil kommer et selvstændigt krav om, at renten skal være fastsat FORUD for den periode, den vedrører.

Skatterådet opstillede kriterierne udtrykkeligt i [SKM2007.249.SR](#) om et banklån med renteloft:

»Renten skal være et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor – beregnet som en bestemt procentdel af gælden – for at stille kapital til rådighed. Yderligere skal renten være fastsat forud for den periode, den vedrører, og der skal være tale om et retligt forpligtende gældsforhold og reelle renteudgifter.«

Rådet bekræftede, at hele den løbende betaling – variabel interbankrente, rentemarginal og betalingen for selve renteloftet – kunne fradrages som rente, uanset om renteloftet dækkede hele lånets løbetid eller blev etableret senere. På samme måde blev både fast og variabel forrentning på en 100-årig obligation anerkendt som rente i [SKM2006.304.SR](#), fordi renten blev fastsat som en procentdel af den til enhver tid værende gæld.

Den samme forudgående-fastsættelses-betingelse er også afgrænsningen mod kursgevinstbeskatningen. I [SKM2013.203.SR](#) blev en årlig regulering på 3 pct. af bådejeres indskud i en havneudvidelse anset for skattepligtig indkomst – men som KURSGEVINST og ikke som rente, med den konsekvens at beskatningen først indtrådte ved realisation. Tilsvarende blev en omlægning af en forrentet hovedaktionærgæld til et rentefrit lån med indfrielse til kurs 250 i [SKM2010.864.SR](#) behandlet efter kursgevinstlovens realisationsprincip og ikke som løbende renter.

Skattelovrådet beskrev allerede i [betænkning nr. 1101/1987, s. 148](#) gældende ret på samme måde:

»Renteudgifter er fradragsberettigede efter statsskattelovens § 6 litra e, der taler om renter af prioriteter og anden gæld. For at man kan anse en udgift for en rente, må denne beregnes procentvis af den til enhver tid værende restgæld og udgøre vederlag for at få stillet kapital til rådighed.«

Med [lov nr. 1883 af 29. december 2015](#) blev rentebegrebet udtrykkeligt udvidet til også at omfatte NEGATIVE renter. Forarbejderne til ændringen af [ligningslovens § 5, stk. 1](#) forklarer, at ordene »vedr. gæld« udgik, netop for at tydeliggøre, at bestemmelsen gælder, »uanset om renteudgiften er udslag af en positiv eller negativ rente, og dermed om renteudgiften konkret påhviler debitor eller kreditor«.

LOV

[Ligningsloven § 5, stk. 1](#)
[Statsskatteloven § 6, stk. 1](#)

PRAKSIS

Skatterådet · Indskud til havneudvidelse er skattepligtig kursgevinst

22.03.2013

Skatterådet · Beskatning af kursgevinst på rentefri fordring efter realisationsprincippet

21.12.2010

Skatterådet · Fradrag for lån med renteloft uanset løbetid og etablering

10.04.2007

Skatterådet · Obligationer med begrænset hæftelse er almindelige fordringer og blåstemplede

09.05.2006

Kravet om et reelt gældsforhold – skærpet bevisbyrde mellem § 2 interesseforbundne parter

Den absolut hyppigste årsag til, at rentefradrag nægtes, er ikke rentens karakter, men at der slet ikke foreligger et reelt gældsforhold. Landsskatteretten formulerer betingelsen ensartet: det er en forudsætning for fradrag efter [statsskattelovens § 6, litra e](#), at der foreligger en låneaftale, der indeholder en **retligt bindende forpligtelse til at betale gælden og til at forrente den**, og at dette kan dokumenteres. Bevisbyrden påhviler skatteyderen.

Mellem interesseforbundne parter skærpes kravet. I [09-00748](#) nægtede Landsskatteretten fradrag for renter på et gældsbrief på 250.000 kr., hvor klageren året efter selv havde ydet kreditor et lån på præcis samme beløb, hvor parterne havde stiftet flere selskaber sammen, og hvor gældsbrevene var overdraget frem og tilbage mellem parternes egne selskaber. Retten henviste udtrykkeligt til, at der stilles skærpede krav til beviset for realiteten bag låneaftaler og betalte renter mellem interesseforbundne parter, jf. **SKM2007.90.HR**. Dagsdatokvitteringer underskrevet af parterne selv var ikke tilstrækkelig dokumentation for pengestrømmene.

Den parallelle sag [11-00168](#) blev afgjort i overensstemmelse med en byretsdom af 6. januar 2012 og udbygger kriterierne. Retten pegede på, at låneforholdet var **usædvanligt**, fordi der eksisterede to modsatrettede gældsbreve med samme parter, samme beløb og samme vilkår, uden en tilfredsstillende forklaring på, hvorfor de ikke blot blev udlignet, og at der hverken var fast tilbagebetalingsordning eller rentebetaling i overensstemmelse med gældsbrevets ordlyd. Interessefællesskabet fulgte her af et langvarigt og tæt venskab kombineret med fælles selskabsdeltagelse – ikke af familieskab.

De samme momenter går igen i selskabssager. I [23-0088810](#) nægtede Landsskatteretten et dansk selskab fradrag for beregnede renter på 1.148.030 kr. af et påstået lån fra et panamansk søsterselskab. Retten lagde vægt på fire objektive kendsgerninger: låneaftalen var underskrevet **10 dage før selskabets stiftelse**, så selskabet manglede retsevne ved aftalens indgåelse; midlerne kom fra långiverens PRIVATE konto; vilkårene var usædvanlige med 5 års betalingsfri periode og derefter 25 års rentebetaling uden hovedstolsafdrag; og renterne var alene beregnet, aldrig afholdt.

»På denne baggrund ... finder Landsskatteretten, at selskabet – trods fremlæggelse af låneaftale og regnskab – ikke har godtgjort, at der består et reelt gældsforhold ... med en faktisk tilbagebetalingsforpligtelse.«

Omvendt er der ikke tale om et automatisk nej, når parterne er nærtstående. I [SKM2013.709.SR](#) bekræftede Skatterådet, at lån ydet af aktionærerne forholdsmæssigt efter deres ejerandele skattemæssigt udgjorde gæld med fradragsret for renterne, netop fordi der forelå en ubetinget og retligt bindende forpligtelse til tilbagebetaling og forrentning, og fordi renten blev fastsat forud som en procentdel af restgælden. Og i [13-3274927](#) godkendte Landsskatteretten fradrag for 123.000 kr., selv om låneaftalen ikke var underskrevet af kreditor og angav et senere forfaldstidspunkt – et kontoudtog fra kreditor dokumenterede, at renterne **FAKTISK** var betalt i indkomståret.

En beslægtet grænsedragning er, om overførsler overhovedet er lån. I [19-0014277](#) fandt Landsskatteretten, at en eneanpartshavers vedvarende overførsler til sit spekulationsselskab reelt var KAPITALINDSKUD og ikke lån – bl.a. fordi beløbene i selskabets egne årsrapporter var omklassificeret fra ansvarlig lånekapital til egenkapital, og fordi der manglede skriftlige låneaftaler. Da der ikke forelå et gældsforhold, kunne der heller ikke fikseres en renteindtægt. Modsat blev et uforrentet eneanpartshaverlån på 6.423.504 kr. rentefikseret i [24-0090846](#), fordi lånet dér utvivlsomt bestod.

Den skærpede bevisbyrde ved interessefællesskab er ikke særegen for renter. Østre Landsret anvendte samme målestok i [BS-3682/2013-OLR](#), hvor et selskab ikke havde løftet »den skærpede bevisbyrde for en direkte forbindelse mellem udgiften og indkomsterhvervelsen« ved en betaling på 15 mio. kr. til et interesseforbundet selskab.

LOV	Ligningsloven § 2, stk. 1	Statsskatteloven § 6, stk. 1
PRAKSIS	Landsretten · Selskab fik ikke fradrag for "termination fee" betalt til interesseforbundet part	16.01.2015
	Landsskatteretten · Rentefiksering af eneanpartshaverlån og beskatning af renteindtægter fra datterselskabslån	29.06.2026
	Landsskatteretten · Stadfæstelse af beskatning af tilskud og maskeret udbytte samt nægtelse af rentefradrag i selskab med udenlandske ejere	05.12.2025
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Hovedanpartshavers overførsler til selskab var kapitalindskud, ikke rentebærende lån	19.05.2020
	Landsskatteretten · Fradrag for renteudgifter og anvendelse af virksomhedsordningen – Indkomståret 2009	26.01.2017
	Landsskatteretten · Manglende fradrag for renteudgifter grundet manglende realitet i låneforhold	24.01.2012
	Landsskatteretten · Manglende fradrag for renteudgifter grundet manglende realitet i gældsforhold	08.01.2010
	Skatterådet · Lån fra aktionærer kvalificeres som gæld med fradragsret for renter	08.10.2013

Skattearrangementer uden økonomisk risiko:

§ 3 garantikonstruktionerne fra 2010'erne

En markant sagsklynge i Landsskatterettens praksis er de såkaldte investeringsarrangementer, hvor skatteydere med almindelige lønindkomster på 210.000-286.000 kr. selvangav rentefradrag på op til 706.641 kr. om året. Konstruktionen var systematisk opbygget af fire sammenkædede dokumenter: en tegningsaftale om investeringsandele (typisk 1.000.000 kr.), et gældsbevis til finansiering af samme beløb med 15 pct. p.a. i rente, en garantiaftale med løfte om 17 pct. årlig værdistigning, og en »BonusFerie«-ordning, hvor skatteværdien af rentefradraget netop dækkede den månedlige indbetaling – så investorens »overskud/underskud pr. md.« pr. konstruktion blev 0 kr.

Landsskatteretten underkendte arrangementet konsekvent. Den bærende præmis går igen ordret på tværs af sagerne:

»Klageren har ikke – til trods for, at hun er opfordret hertil – godtgjort, at hun har optaget og fået udbetalt et lån. Dette understøtter sammen med sagens øvrige oplysninger, at der ikke er tale om et reelt gældsforhold.«

Det afgørende var, at **investoren ikke bar nogen økonomisk risiko**. Det fremgik direkte af tegningsaftalen, at investor ikke påtog sig nogen hæftelse, og at risikoen var begrænset til købsprisen med fradrag af garantiaftalen – og da garantien udgjorde et STØRRE beløb end købsprisen, var der reelt ingen risiko overhovedet. Hertil kom fuld modregningsadgang i lånet. Se bl.a. [13-5471107](#), [13-5585726](#), [13-5586083](#), [13-5297891](#) og [13-5648358](#).

SKAT havde forgæves forsøgt at indhente dokumentation fra udbyderselskaberne under henvisning til den dagældende dokumentationspligt for udbydere af skattearrangementer i skattekontrollovens § 10 F og politianmeldte til sidst personkredsen bag selskaberne. Da hverken udbyderne eller investorerne kunne dokumentere pengestrømme eller rådighed over lånebeløbene, blev fradragene nægtet i [13-5061965](#), [13-5311651](#), [13-5465347](#), [13-5604956](#) og [13-5316795](#).

En senere variant med optioner blev underkendt på samme grundlag i [18-0006838](#). Her lagde Landsskatteretten vægt på, at lånebeløbene aldrig blev udbetalt, men blot bogført internt mellem selskaber med samme personkreds og adresse; at investeringen angik optioner i et selskab med en nominel kapital på 50.000 kr., mens klageren angiveligt investerede over 500.000 kr.; og at garantier og tilbagekøbspligter gjorde arrangementet **selvlikviderende**. Retten konkluderede, at der var tale om »en række forud fastlagte dispositioner uden reelt forretningsmæssigt indhold, hvis primære formål var at opnå et uberettiget rentefradrag«.

Denne helhedsvurdering af forud tilrettelagte, risikofrie arrangementer svarer til Højesterets tilgang i **Sag 278/2012** ([Topdanmark-sagen](#)) og **Sag 92/2017** ([opfølgningen](#)), hvor konstruerede tab frembragt ved modsatrettede valutaterminsforretninger uden reel økonomisk risiko blev nægtet fradragsret.

Et gennemgående processuelt træk er, at den for høje fradragsindberetning i sig selv blev anset for **groft uagtsom**, så SKAT kunne genoptage ekstraordinært efter [skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 5](#), selv om skatteyderen havde enkle økonomiske forhold og dermed var omfattet af den korte ligningsfrist.

LOV	Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1	Statsskatteloven § 6, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Opgørelse af tab på aktier ved konstruerede skattearrangementer med valutaterminsforretninger		03.04.2018
	Højesteret · Tilsidesættelse af konstruerede tab på aktier og anparter ved skattearrangement med valutaterminsforretninger		11.06.2014
	Landsskatteretten · Rentefradrag nægtet for lån i skattearrangement, da gældsforholdet ikke var reelt		18.06.2019
	Landsskatteretten · Manglende godkendelse af fradrag for renteudgifter grundet manglende realitet i gældsforhold		18.02.2016
	Landsskatteretten · Nægtelse af rentefradrag i skattearrangement uden økonomisk realitet		17.02.2016
	Landsskatteretten · Nægtelse af fradrag for renteudgifter i fiktivt lånearrangement		17.02.2016
	Landsskatteretten · Nægtelse af rentefradrag i skattearrangement uden reelt gældsforhold		15.02.2016
	Landsskatteretten · Manglende dokumentation for reelt gældsforhold medførte nægtet fradrag for renteudgifter		02.02.2016
	Landsskatteretten · Manglende dokumentation for reelt gældsforhold medførte nægtet fradrag for renteudgifter		29.10.2015
	Landsskatteretten · Manglende dokumentation for reelt gældsforhold medførte nægtet fradrag for renteudgifter		05.08.2015
	Landsskatteretten · Manglende dokumentation for reelt gældsforhold - nægtet fradrag for renteudgifter		12.06.2015
	Landsskatteretten · Manglende dokumentation for reelt gældsforhold - Rentefradrag nægtet		12.06.2015
	Landsskatteretten · Nægtet rentefradrag for lån i skattearrangement uden økonomisk realitet		12.06.2015

Hvem er debitor? Andelsboligforeninger, andelsselskaber og subsidær hæftelse

§ 4

En selvstændig sagsgruppe angår, om en fysisk person kan fradrage renter af en gæld, som formelt er optaget af en forening eller et andelsselskab, som personen er medlem af. Landsskatterettens svar er konsekvent: fradragsretten tilkommer den, der er REEL debitor – og en subsidiær hæftelse gør ikke medlemmet til debitor.

I [18-0000417](#) hæftede andelshaverne ifølge vedtægternes § 7 personligt og solidarisk for selskabets realkreditgæld. Landsskatteretten nægtede alligevel fradrag, fordi årsopgørelserne viste, at det var andelsselskabet, der hæftede for gælden, og fordi den personlige hæftelse var **subsidiær** i forhold til selskabets egen. Andelsselskabet kunne derfor ikke anses for skattemæssigt transparent. Skatterådets afgørelse SKM2015.192.SR om transparens i relation til ejendomsavancebeskatningsloven kunne ikke føre til et andet resultat.

Samme resultat i [15-3265186](#), hvor klageren argumenterede for, at foreningen reelt var et skattemæssigt transparent boligkollektiv med enstemmighedskrav og få medlemmer. Retten fastholdt, at det var foreningen, der var registreret som debitor, og at vedtægternes fordeling af et eventuelt salgsoverskud ikke var karakteristisk for sameje. Retten afviste desuden, at over 30 års praksis med godkendte fradrag skabte en retsbeskyttet forventning: **SKATs tidligere passivitet eller manglende indgriben skaber ikke en retsbeskyttet forventning for fremtiden.**

Dette forventningssynspunkt går igen i [09-00748](#), hvor en kommunal skattemyndigheds tidligere godkendelse af rentefradraget for indkomståret 2003 – foretaget uden en tilbundsgående prøvelse af lånets realitet – ikke afskar de statslige skattemyndigheder fra at udøve kontrol- og revisionsbeføjelser for senere indkomstår, jf. **SKM2002.229.HR.**

Grænsen mellem accepteret og afvist videreudlån i andelsboligforeninger blev kortlagt i [14-4980035](#), hvor Landsskatteretten sammenstillede praksis:

Afgørelse	Scenarie	Udfald	Begrundelse
SKM2010.746.SR	Omprioritering videreformidlet til medlemmer til indfrielse af foreningens gæld	Nej	Ikke reelt gældsforhold; formålet var skattekonvertering
SKM2009.549.SR	Nye medlemmer låner til indskud ved køb af nye lejligheder	Ja	Reelt låneforhold ved ny erhvervelse
SKM2009.108.SR	Videreudlån for at give medlemmer billigere realkreditfinansiering	Ja	Reelt formål: bedre lånevilkår end individuelt muligt
TfS 1993, 541 HD	Gældsbreve udstedt ved etablering af nye boliger i eksisterende ejendom	Ja	Højesteret fandt gældsforholdet reelt

Den bærende sontring er, om der etableres et nyt, reelt låneforhold – eller om der blot sker en regnskabsmæssig omplacering af foreningens gældsbyrde med det formål at konvertere ikke-fradragsberettiget boligafgift til fradragsberettigede renter. I den konkrete sag afviste retten det bindende svar, fordi det ikke med tilstrækkelig klarhed var angivet, hvorledes gældsforholdet skulle etableres.

LOV

[Selskabsskatteloven § 1, stk. 1](#)[Statsskatteloven § 6, stk. 1](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Nægtelse af fradrag for renteudgifter – Andelsselskab – Personlig hæftelse

08.11.2018

Landsskatteretten · Andelshaver nægtet rentefradrag for foreningens gæld trods personlig og solidarisk hæftelse	07.09.2017
Landsskatteretten · Afslag på rentefradrag for lån mellem andelsboligforening og andelshavere grundet manglende reelt gældsforhold	09.01.2015
Landsskatteretten · Manglende fradrag for renteudgifter grundet manglende realitet i gældsforhold	08.01.2010

§ 5 Periodisering: forfaldsprincippet i ligningslovens § 5, stk. 1, og de obligatoriske undtagelser

Hovedreglen for fysiske personer er forfaldsprincippet. Efter [ligningslovens § 5, stk. 1](#) fradrages renteudgifter »i det indkomstår, hvori renten forfalder til betaling«, med forbehold for stk. 2, 5, 6, 7 og 8. Samme regel gælder løbende provisioner og præmier for lån og kaution, jf. [ligningslovens § 8, stk. 3](#).

Skattelovrådet redegjorde i [betænkning nr. 1101/1987, s. 157](#) for, hvorfor forfaldsprincippet i sig selv er teoretisk uholdbart:

»Der er i skattelovrådet enighed om, at det for renteindtægter og -udgifter er muligt at angive en principielt rigtig metode for fordelingen af disse poster på de enkelte indkomstår. Renter er netop karakteriseret ved at blive beregnet under hensyn til løbetiden for lånet eller kreditten ... Det er på denne baggrund skattelovrådets principielle synspunkt, at man bør tilstræbe, at renteindtægter og -udgifter for alle skattepligtige periodiseres.«

Rådet anbefalede alligevel ikke en generel periodisering, [s. 158](#), fordi forfaldsprincippet rummer betydelige praktiske fordele og understøtter automatiske kontrolsystemer via pengeinstitutternes og realkreditinstitutternes indberetninger. Rådet foreslog i stedet »et kompromis«: lovfæst forfaldsprincippet som udgangspunkt, og fastslå derefter en række undtagelser, hvor periodiseringsprincippet skal gælde for at modvirke misbrug, [s. 159](#). Det er præcis den struktur, § 5 har i dag.

De centrale undtagelser er:

- **§ 5, stk. 2** – forudbetalte renter, der vedrører en periode på mere end 6 måneder og forfalder mere end 6 måneder før periodens udløb, skal fordeles over den periode, de vedrører. Bestemmelsen retter sig mod den misbrugsmulighed, Skattelovrådet identificerede: lån optaget med forudforfaldende renteudgift kombineret med genudlån med bagudforfaldende renteindtægt, [s. 165](#).
- **§ 5, stk. 3** – stiftelsesprovisioner og engangsydelser fradrages med højst 2,5 pct. af hovedstolen i forfaldsåret; resten fordeles over den resterende løbetid.
- **§ 5, stk. 4-5** – OBLIGATORISK periodisering for selskaber omfattet af årsregnskabslovgivningen, banker, sparekasser, forsikringsselskaber, investeringsforeninger, erhvervsdrivende fonde og andelskasser – samt for **personer, der er hovedaktionærer eller hovedanpartshavere i sådanne selskaber og har mellemregning med dem**. Erhvervsdrivende kan frivilligt vælge periodisering, men er bundet af valget i de efterfølgende år.

Rækkevidden af den obligatoriske hovedaktionær-periodisering blev prøvet i [11-02634](#). En eneanpartshaver ønskede at give sit selskab rentehenstand på grund af negativ egenkapital og udskyde beskattningen til betalingstidspunktet med henvisning til **SKM2008.9.HR**. Landsskatteretten afviste: da rentehenstanden alene udskød FORFALDSTIDSPUNKTET og ikke ændrede renternes tilknytning til en given periode, skulle renterne fortsat indtægtsføres i det år, de vedrørte, jf. § 5, stk. 4 og 5.

Den obligatoriske periodisering afskærer samtidig adgangen til nedskrivningsreglen i [ligningslovens § 5 A-](#). I [12-0189784](#) blev en eneanpartshaver beskattet af renteindtægter på 201.478 kr. og 304.198 kr. på

en mellemregning med et selskab med negativ egenkapital på -2.002.415 kr. Da klageren var omfattet af periodiseringsreglen, kunne § 5 A – der udtrykkeligt forudsætter, at den skattepligtige IKKE fordeler renter efter § 5, stk. 5 – ikke anvendes. Retten fandt heller ikke uerholdeligheden dokumenteret, bl.a. fordi selskabet fortsatte driften og senere nedbragte mellemregningen til 18.950 kr.

Særlige periodiseringsregler gælder ved ind- og udtræden af skattepligt. Efter [ligningslovens § 5, stk. 7](#) fordeles renteudgifterne over den periode, hvor den pågældende er skattepligtig, og [ligningslovens § 5 b](#) fastsætter den tilsvarende regel for renteindtægter – også når en dobbeltbeskatningsoverenskomst flytter det skattemæssige hjemsted. En parallel fordelingsregel findes i kildeskattelovens § 48 F, stk. 6, for forskerskatteordningen.

Landsskatteretten fastslog i [11-02477](#), at renter fra de 10 måneder under bruttobeskatning ikke kunne fradrages i indkomsten fra de sidste to måneder under almindelig beskatning. I [13-0028149](#) blev periodeopdelingen udstrakt til også at gælde overførsel af rentefradrag MELLEMLÆGTE ægtefæller – men retten gav samtidig delvist medhold, fordi negativt afkast på livsforsikringer på 5.889 kr. ikke er nettorenteudgifter og derfor ikke kunne beskæres.

LOV	Ligningsloven § 5, stk. 1-8	Ligningsloven § 5a	Ligningsloven § 5b
PRAKSIS	Landsskatteretten · Periodisering af rentefradrag og overførsel fra ægtefælle ved ophør af forskerbeskatning 20.12.2013 Landsskatteretten · Beskatning af renteindtægter for hovedanpartshaver i anpartsselskab 09.11.2012 Landsskatteretten · Renteudgifter skal periodiseres ved overgang fra forskerskatteordning til almindelig beskatning 23.12.2011 Landsskatteretten · Stadfæstelse af bindende svar: Rentehestand mellem selskab og hovedanpartshaver medfører ikke udskydelse af beskatning 20.09.2011		

§ 6 Restancereglen i ligningslovens § 5, stk. 8 – udskudt fradrag ved ubetalte renter

[Ligningslovens § 5, stk. 8](#) er den praktisk vigtigste undtagelse fra forfaldsprincippet for personer. Renteudgifter kan først fradrages i det indkomstår, hvori BETALING sker, hvis renteudgifter for tidligere indkomstår i **samme gældsforhold** ikke er betalt inden udgangen af indkomståret. Undtagelsen fra undtagelsen er, at skatteyderen godtgør, at han ved årets udgang »var i stand til at betale forfalden gæld eller stille betryggende sikkerhed herfor i sine aktiver«. Renter anses for betalt, når de tilskrives en kassekredit, uden at kreditten derved overstiger det aftalte maksimum.

Bevisbyrden ligger hos skatteyderen og er reel. I [14-5145134](#) havde klageren lånt 543.000 kr. i sin søns selskab og betalte fra september 2011 månedligt 5.000 kr. Retten anerkendte, at der forelå et låneforhold, men nægtede alligevel fradrag for de 60.000 kr., der var betalt i 2012:

»Det anses ikke for dokumenteret eller tilstrækkeligt sandsynliggjort, at renter vedrørende tidligere indkomstår til fulde er betalt, hvorfor der ikke kan godkendes fradrag for renteudgifter i indkomståret 2012, jf. [Ligningsloven § 5, stk. 8](#).«

Retten lagde vægt på interessefællesskabet (forældre/søn), at gældsbeholdningen blev underskrevet længe efter første udbetaling, og at det var uklart, om overførslerne dækkede renter eller andre mellemværender.

For selskaber virker reglen tilsvarende. I [07-00496](#) var det ubestridt, at der resterede ubetalte renter fra tidligere år på en mellemregning med hovedanpartshaveren, og at selskabet var insolvent. Selskabet havde

ikke godtgjort at kunne betale forfalden gæld eller stille betryggende sikkerhed, og fradragsretten var derfor udsendt til betalingstidspunktet. Selskabet argumenterede for **symmetri** – at kreditor (hovedanpartshaveren) i så fald ikke burde beskattes af de samme renter, som debitor blev nægtet fradrag for – men retten afviste, at symmetrisynspunktet kunne føre til et andet resultat. Retten fastslog samtidig, at en konvertering af gæld til anparter ikke er en »faktisk betaling i penge«, der genopliver fradragsretten.

En særlig praksis gælder statsgaranterede studielån. Fradrag godkendes efter praksis først, når tilbagebetalingen påbegyndes; renter påløbet derefter fradrages løbende på tilskrivningstidspunktet, medmindre fradragsretten udsendes efter § 5, stk. 8. I [10-00555](#) fastslog Landsskatteretten, at klageren allerede havde fratrasket samtlige opsamlede renter fra studietiden til og med 2000, og at der derfor kun kunne godkendes fradrag for årets tilskrevne renter – 8.145 kr. i 2006 og 10.221 kr. i 2007 – uanset at klageren tidligere havde fået medhold i Østre Landsret i **SKM2007.523.ØLR** for indkomstårene 1998-99. Samme systematik blev anvendt i [14-2572759](#), hvor »gamle akkumulerede renter« på 56.604 kr. fra før 1990 ikke kunne fradrages igen, fordi klageren i perioden 1995-2009 samlet havde fratrasket 59.868 kr.

LOV	Ligningsloven § 5, stk. 8	Statsskatteloven § 6, stk. 1	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Fradrag for renteudgifter vedrørende studielån		12.10.2016
	Landsskatteretten · Nægtelse af rentefradrag i lån fra søns selskab grundet ubetalte restancer		23.12.2015
	Landsskatteretten · Landsskatterettens afgørelse om periodisering af rentefradrag for SU-lån og gyldigheden af SKAT's afgørelse		19.11.2010
	Landsskatteretten · Landsskatteretten om afslag på genoptagelse af skatteansættelse vedrørende rentefradrag og gældskonvertering		02.11.2009

§ 7 Rentefradragsbegrænsning ved gældseftergivelse, gældskonvertering og koncernintern erhvervelse af gælden

[Ligningslovens § 5, stk. 9](#) blev indsat ved [lov nr. 412 af 14. juni 1995](#) og indeholder en forholdsmæssig beskæring: opnår en skattepligtig nedsættelse af gæld ved en gældseftergivelse, kan de påløbne renter kun fradrages med en andel svarende til forholdet mellem den del af gælden, der skal betales efter nedsættelsen, og den samlede gæld før nedsættelsen. Er der allerede foretaget fradrag efter forfaldsprincippet, kan fradraget opretholdes i det omfang, det kan rummes i gælden efter nedsættelsen.

Skatteministeriets cirkulære [Handel med underskudsselskaber, gældseftergivelse og renter ved gældseftergivelse](#) forklarer formålet og regnestykket. Af [afsnittet om maksimering af rentefradraget](#) fremgår, at hvis den samlede gæld inklusive påløbne renter nedskrives til 10 pct., kan højst 10 pct. af de påløbne renter berettiges til fradrag. Cirkulæret præciserer også i [afsnittet om opgørelse pr. gældspost](#), at gælds-nedsættelsen ikke skaber et nyt gældsforhold, og at parterne frit kan aftale, hvordan betalinger efter nedsættelsen fordeles mellem hovedstol og renter – men at aftalen ikke kan tillægges videre skattemæssige konsekvenser end dem, der følger af bestemmelsen.

Det centrale stridspunkt i praksis er beregningen af **indfrielsesgraden**. To parallelle afgørelser fra 10. oktober 2019, [19-0012065](#) og [19-0023512](#), afklarer spørgsmålet. Et ægtepar havde som selvskyldnerkautionister for et konkursramt selskabs kassekredit indgået akkord den 25. marts 2014: mod indbetaling af 1.855.609 kr. opnåede de saldokvittering for en gæld på 28.653.553 kr., hvoraf 14.670.088 kr. var renter påløbet efter kautionsforpligtelsens aktualisering. Klagerne ville medregne ALLE betalinger siden aktualiseringen i 2009

og nå en indfrielsesgrad på 24,34 pct. (fradrag 1.785.349 kr.). Landsskatteretten stadfæstede Skattestyrelsens indfrielsesgrad på 6,48 pct. (fradrag 475.311 kr.):

Da gældsnedsettelsen først blev meddelt den 25. marts 2014, kunne tidligere års afdrag på gælden ikke medregnes ved opgørelsen af hverken gælden på gældseftergivelsestidspunktet eller ved opgørelsen af indfrielsesbeløbet.

Afgørelserne bekræfter samtidig, at en selvskyldnerkautionist kan fradrage renter af kautionsgæld fra det tidspunkt, hvor kautionsforpligtelsen aktualiseres – dvs. når debitor ikke betaler rettidigt, jf.

SKM2012.130.LSR.

At reglen også fanger den, der blot indberetter for meget i TastSelv, viser [16-0164442](#). En skatteyder havde brugt en arbejdsskadeerstatning til at indfri akkorderede gældsposter og fratrak de FULDE påløbne renter. Fradragene blev nedsat fra 703.516 kr. til 471.303 kr. (2013) og fra 391.024 kr. til 0 kr. (2014), og de gentagne manuelle indberetninger blev anset for mindst groft uagtsomme, hvilket åbnede for ekstraordinær genoptagelse.

Med [lov nr. 1576 af 27. december 2019](#) blev anvendelsesområdet udvidet, idet [ligningslovens § 5, stk. 10](#) blev indsat med virkning fra 2020. Forarbejderne angiver formålet direkte:

»Rentefradragsbegrænsningsreglerne kan omgås ved at foretage en gældskonvertering eller indfrielse af fordringen efter forudgående kapitalindskud som alternativ til en gældseftergivelse.«

De tre nye tilfælde er: (1) frigørelse for gæld ved konvertering til aktier eller konvertible obligationer, hvor fradraget maksimeres til forholdet mellem fordringens kursværdi og pålydende værdi; (2) nedbringelse eller indfrielse af en fordring i forbindelse med et tilskud efter selskabsskattelovens § 31 D eller et kapitalindskud, idet der ses bort fra selve tilskuddet ved kursværdiopgørelsen; og (3) koncernforbundne selskabers og visse aktionærers erhvervelse af en fordring på debitorselskabet. Forarbejderne illustrerer virkningen: konverteres en fordring på 10 mio. kr., hvoraf 2 mio. kr. er renter, og som har en kursværdi på 1 mio. kr., maksimeres rentefradraget til 10 pct. – altså 0,2 mio. kr. Bestemmelsen retter sig efter sit indhold alene mod selskaber, mens § 5, stk. 9, også gælder fysiske personer.

LOV

[Ligningsloven § 5, stk. 9, 10](#)

[Selskabsskatteloven § 12c, stk. 1](#)

[Selskabsskatteloven § 31d](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Fradrag for renteudgifter ved kautionsforpligtelse og gældseftergivelse – indfrielsesgradens beregning	10.10.2019
	Landsskatteretten · Fradrag for renteudgifter ved kautionsforpligtelse og gældseftergivelse - Landsskatterettens afgørelse	10.10.2019
	Landsskatteretten · Begrænsning af rentefradrag ved gældsakkord og ekstraordinær genoptagelse grundet grov uagtsomhed	31.10.2017
	Landsskatteretten · Landsskatteretten om afslag på genoptagelse af skatteansættelse vedrørende rentefradrag og gældskonvertering	02.11.2009

Ligningslovens § 17: renter af gæld påtaget som gave eller arveforskud

§ 8

En absolut – men i praksis sjældent prøvet – afskæring findes i [ligningslovens § 17](#), der har stået uændret siden ligningslovens vedtagelse i 1957:

»Renter af gæld kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, skyldneren som gave eller som arveforskud har påtaget sig gælden over for livsarvinger eller disses ægtefæller eller over for fonds, legater eller lignende, der helt eller delvis er oprettet til fordel for bestemte familier. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger.«

Bestemmelsen rammer den klassiske generationsskiftekonstruktion, hvor en forælder udsteder et rentebærende gældsbrev til sine børn i stedet for at give en kontant gave – og derefter fratrækker renterne, mens børnene beskattes lempeligere eller slet ikke. Afskæringen er objektiv: den udløses af dispositionens karakter af gave eller arveforskud og forudsætter hverken skatteundgåelseshensigt eller manglende realitet i gældsforholdet. Personkredsen er bevidst bredt afgrænset og omfatter både livsarvingernes ægtefæller, stedbørn, plejebørn og familiefonde.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med to tilgrænsende regelsæt, som § 17 supplerer snarere end erstatter. For det første afskærer § 17 kun fradraget hos SKYLDNEREN – den civil- og gaveafgiftsretlige behandling af selve gældsforholdet, herunder kursnedslag på rentefrie familie- og anfordringslån, behandles under [rentefrit-familielaan-anfordringslaan-gaveafgift](#). For det andet supplerer § 17 det almindelige realitetskrav efter [statsskattelovens § 6, litra e](#): selv hvor gældsforholdet er fuldt reelt og korrekt dokumenteret, er fradraget afskåret, hvis gælden er påtaget som gave eller arveforskud.

Tilgrænsende afskæringsregler findes i [ligningslovens § 17 A](#), der afskærer fradrag for renter af lån til betaling af kommunale ejendomsbidrag og af boligydelselån efter lov om individuel boligstøtte – begge tilfælde hvor fradragsretten er fravalgt af lovgiver som led i den samlede støtteordning.

Den praktiske afgrænsning i familieforhold viser sig oftere i rentefikseringssagerne end i § 17-sager. I [23-0038364](#) nedsatte Landsskatteretten forhøjelser på i alt 2.353.443 kr. vedrørende fikserede renter på rentefrie lån fra aktionærernes forældre og svigerforældre til nul, fordi långiverne hverken ejede kapitalandele eller havde stemmerettigheder og derfor ikke havde bestemmende indflydelse efter [ligningslovens § 2, stk. 2](#). Lånene var følgelig ikke kontrollerede transaktioner.

LOV

[Ligningsloven § 17](#)[Ligningsloven § 17a](#)[Statsskatteloven § 6, stk. 1](#)

§ 9 Kapitalindkomst kontra erhvervsmæssige renter – virksomhedsordningen

For fysiske personer er renteudgifter som udgangspunkt **kapitalindkomst**. Det følger af [personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 1](#), hvorefter kapitalindkomst omfatter det samlede nettobeløb af »renteindtægter og renteudgifter samt fradrag efter ligningslovens § 6 og § 6 A«.

[Cirkulæret om personskatteloven](#) præciserer det centrale forhold til erhvervsmæssige renter:

»Indtægter og udgifter indgår i kapitalindkomsten, selv om der er tale om erhvervsmæssige indtægter og udgifter ... Det betyder, at f.eks. erhvervsmæssige renteudgifter indgår i kapitalindkomsten, medmindre den skattepligtige har valgt at anvende virksomhedsordningen.«

Vælger den erhvervsdrivende virksomhedsordningen, sker der to ting. Renterne indgår i virksomhedens indkomstopgørelse – og periodiseringen bliver obligatorisk. Efter [virksomhedsskattelovens § 6, stk. 2](#) skal

fradrag for renteudgifter m.v., jf. ligningslovens § 5, samt renteindtægter »fordeles ved opgørelsen af virksomhedens indkomst over den periode, renteudgifterne henholdsvis renteindtægterne vedrører«.

Den praktiske hovedstrid i virksomhedsordningen er ikke rentens fradragsret, men om det underliggende AKTIV eller PASSIV overhovedet er erhvervsmæssigt. Højesteret tog stilling hertil i [BS-19349/2022-HJR-](#): finansiering af en medinteressents ejerandel i en transparent enhed uden forretningsmæssig samhandel med udlejervirksomheden udgør privat långivning og medfører beskatning som overførsel af værdier efter [virksomhedsskattelovens § 5](#).

Landsskatterettens praksis følger samme linje og vurderer konkret, om udlånet er sket på sædvanlige markedsvilkår:

Afgørelse	Disposition	Udfald	Bærende hensyn
16-0946032	Udlån fra VSO til I/S med stedsøn	75 % privat hævnning	Ingen skriftlig aftale, ingen forrentning, ingen afvikling trods positiv likviditet
16-1429446	Sælgerfinansiering ved generationsskifte til datter	Private hævnninger	Ingen afdragsplan, ingen renter, ingen sikkerhed
13-3274927	Renteafdrag + anvendelse af VSO	Godkendt	Kontoudtog dokumenterede faktisk betalte renter; specifikationer indsendt

I [16-1429446](#) kontrasterede Landsskatteretten udtrykkeligt praksis: sælgerfinansiering uden afdrag og på anfordringsvilkår blev i **SKM2015.728.LSR**, **SKM2016.198.SR** og **SKM2016.278.SR** anset for båret af private interesser, mens **SKM2017.545.LSR** accepterede sælgerfinansiering, hvor der VAR aftalt afdrag og renter. Afgørelsen faldt med dissens – ét retsmedlem ville anerkende tilgodehavenderne som erhvervsmæssige under henvisning til det daværende lave renteniveau og de faktiske afdragsbetalinger.

Endelig viser [16-1900203](#), at afgrænsningen mellem renter og øvrige låneomkostninger har selvstændig betydning. Kurtage, gebyrer, tinglysningsafgift og kurstab på et realkreditlån kunne ikke fradrages: [ligningslovens § 8, stk. 3](#) forudsætter en løbetid under 2 år for engangsydelser og omfatter ikke stempeludgifter og bankgebyrer, og da klageren ikke drev næring ved finansiering, kunne kurstabet heller ikke fradrages efter kursgevinstloven.

LOV

[Ligningsloven § 8, stk. 3](#)
[Personskatteloven § 4, stk. 1](#)
[Virksomhedsskatteloven § 5](#)
[Virksomhedsskatteloven § 6, stk. 2](#)

PRAKSIS	Højesteret · Klassificering af lån fra virksomhedsskatteordningen som privat overførsel ved finansiering af familiemedlems ejerandel i interessentskab	26.04.2023
	Landsskatteretten · 75 % af udlån fra virksomhedsordning til interessentskab anset for privat hævnning	04.11.2019
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Fradrag for låneomkostninger og rentekorrektion i tømrvirksomhed	26.06.2019
	Landsskatteretten · Tilgodehavender ved salg af landbrugsvirksomhed anset for private hævnninger i virksomhedsordning	03.12.2018
	Landsskatteretten · Fradrag for renteudgifter og anvendelse af virksomhedsordningen – Indkomståret 2009	26.01.2017

Tynd kapitalisering: selskabsskattelovens § 11 og begrebet § 10 kontrolleret gæld

Den ældste af de tre selskabsretlige begrænsningsregler er reglen om tynd kapitalisering i [selskabsskattelovens § 11](#). Betingelserne er kumulative: selskabet skal være omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 i eller 3 a-5 b; det skal have gæld til juridiske personer som nævnt i [ligningslovens § 2, stk. 1 \(kontrolleret gæld\)](#); og gæld:egenkapital ved indkomstårets udløb skal overstige 4:1. Fradragsbeskæring finder kun sted, hvis den kontrollerede gæld overstiger 10 mio. kr., og kun for den del af gælden, der skulle omkvalificeres til egenkapital for at nå 4:1-forholdet. Beskæringen sker først for koncernintern kontrolleret gæld, dernæst for kontrolleret gæld til tredjemand – og først for dansk, dernæst for udenlandsk kontrolleret gæld.

Den mest praktiske del af bestemmelsen er 4. pkt.: **lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for, anses som kontrolleret gæld**. Rækkevidden blev afklaret i [SKM2020.202.SR](#). Et ejendomsselskab havde optaget byggefinansiering hos en uafhængig projektf finansieringsvirksomhed mod pant i ejendommen og bygherregarantikonti – men tillige mod selvskyldnerkaution og anpartspant fra moderselskabet og selvskyldnerkaution fra den ultimative ejer personligt. Spørger anførte, at de interne sikkerheder kun dækkede ca. 8 pct. af gælden og derfor var betydningsløse.

Skatterådet afviste begge argumenter. For det FØRSTE var moderselskabets sikkerhedsstillelse afgørende, fordi »kontrollerende ejerkreds« efter lovmotiverne alene omfatter juridiske personer – den fysiske ejers kaution var derimod uden betydning. For det ANDET kunne beskæringen ikke begrænses forholdsmæssigt:

Det afgørende er, om lånet kunne opnås uden den stillede sikkerhed. Når dette ikke var tilfældet, skal hele gælden anses som kontrolleret gæld, uanset den reelle værdi af den konkrete sikkerhed.

Rådet støttede sig på forarbejderne til L 101 (1997/98) og på [SKM2007.473.LSR](#). Samtidig fastslog rådet, at armslængdeundtagelsen i § 11, stk. 1, 5. pkt., forudsætter, at lånet kunne opnås UDEN sikkerhedsstillelse fra den kontrollerende ejerkreds – og at bevisbyrden derfor er »så godt som umulig« at løfte, når spørger selv oplyser, at lånet ikke kunne opnås uden kautionen.

Landsskatterettens praksis er sammenfaldende. I [08-03145](#) blev et lån på 10 mio. EUR fra en bank i Gibraltar til kontrolleret gæld, alene fordi en bank koncernforbundet med majoritetsaktionæren havde stillet garanti – en eventuel modgaranti fra stifteren var uden betydning. I [10-01873](#) blev en koncernintern **cash pool**-ordning anset for kontrolleret gæld, fordi moderselskabet hæftede solidarisk for det samlede mellemværende med banken; selskabets henvisning til ubehæftede nettoaktiver på 122-138 mio. kr. var ikke tilstrækkelig til at godtgøre, at lån kunne opnås på lignende vilkår mellem uafhængige parter.

De fleste tvister handler herefter om **egenkapitalens størrelse**, som efter [§ 11, stk. 3](#) opgøres som handelsværdien af aktiverne med fradrag af gælden – hvilket i praksis betyder en strid om ikke-bogført goodwill og merværdier. I [05-00809](#) fandt Landsskatteretten ikke grundlag for at tilsidesætte SKATs skøn over egenkapitalen, men nedsatte alligevel forhøjelserne markant – fra 7.115.649 kr. til 1.993.158 kr. (2001), fra 6.296.518 kr. til 3.222.496 kr. (2002) og fra 5.367.741 kr. til 2.177.201 kr. (2003) – fordi goodwill blev anerkendt med 51,1, 46,3 og 37,1 mio. kr. I [10-01873](#) fik selskabet delvist medhold, idet værdien af erhvervede ejendomsoptioner inden for den 5-årige udnyttelsesperiode SKULLE indgå i egenkapitalen, hvorved beskæringen faldt fra 1.058.000 kr. til 16.600 kr. (2006) og fra 3.245.000 kr. til 1.220.600 kr. (2007). Se også [10-02981](#), hvor den principielle beskæring blev stadfæstet, mens den talmæssige opgørelse blev overladt til SKAT.

Spejlbestemmelserne i [§ 11, stk. 6 og 7](#) friholder kreditor for beskatning af renter og kursgevinster, som debitor er nægtet fradrag for. Stk. 7 – indsat ved [lov nr. 1130 af 11. september 2018](#) – udstrækker friholdelsen til debitorer i EU/EØS, der hverken kunne have fået fradrag efter danske regler eller faktisk har fået fradrag efter det andet lands regler om tynd kapitalisering. Baggrunden er EU-Domstolens dom i **Masco Denmark/Damixa**, jf. sektionen om EU-retten nedenfor.

LOV	Ligningsloven § 2, stk. 1	Selskabsskatteloven § 11, stk. 1-7	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Fradragsbegrænsning ved tynd kapitalisering – Værdi af optioner og markedsvilkår		25.05.2012
	Landsskatteretten · Stadfæstelse af rentefradragsbegrænsning grundet tynd kapitalisering (kontrolleret gæld) efter Selskabsskatteloven § 11.		09.11.2011
	Landsskatteretten · Lån fra tredjepart anset for kontrolleret gæld på grund af koncernintern garanti		20.01.2010
	Landsskatteretten · Landsskatteretten om fradragsbegrænsning for renter ved tynd kapitalisering og værdiansættelse af goodwill		29.05.2009
	Skatterådet · Tynd kapitalisering af tredjemandsgæld med kaution fra moderselskab		19.05.2020

Renteloftet i selskabsskattelovens § 11 B – aktivtesten, § 11 standardrenten og fremførsel

Renteloftet blev indført ved lov nr. 540 af 6. juni 2007 sammen med den oprindelige EBIT-regel. Efter [selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1](#) kan indkomstårets **nettofinansieringsudgifter** kun fradrages, i det omfang de ikke overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med standardrenten – men beskæringen kan aldrig nedsætte de fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter til under **21,3 mio. kr.** Standardrenten beregnes efter [§ 11 B, stk. 2](#) som et simpelt gennemsnit af Nationalbankens kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i juli, august og september forud for indkomståret og offentliggøres senest den 15. december.

Nettofinansieringsudgifterne er defineret udtømmende i [§ 11 B, stk. 4](#) og omfatter renter, provisioner efter ligningslovens § 8, stk. 3, gevinst og tab omfattet af kursgevinstloven, finansieringselementet i finansiel leasing samt aktieavancer og udbytter – dog IKKE renter fra varedebitorer og til varekreditorer. Aktivsiden opgøres efter [§ 11 B, stk. 5](#): afskrivningsberettigede aktiver med nedskreven værdi, øvrige aktiver med anskaffelsessum tillagt forbedringsudgifter, mens aktier, fordringer, finansielle kontrakter og likvide midler holdes UDE. Aktier i ikke-sambeskattede koncernselskaber medregnes efter [§ 11 B, stk. 6](#) – men medregningsprocenten er efter stk. 12 nedtrappet til **0 pct. fra og med indkomståret 2017**.

Skatterådet har afgrænset aktivbegrebet i [SKM2026.334.SR](#). Rådet bekræftede, at en fremførselsberettiget saldo af ikke-fradragne istandsættelsesudgifter til en fredet bygning efter [ligningslovens § 15 K, stk. 3](#) kan medregnes i aktivopgørelsen – men KUN i det omfang saldoen udgør faktisk afholdte udgifter. Den løbende indeksregulering kan ikke medregnes, fordi den ikke er udtryk for udgifter, der skal finansieres via egen- eller fremmedkapital. Rådet sondrede samtidig skarpt mod [SKM2014.819.LSR](#): aktivbegrebet i successionsreglerne fortolkes bredt for at sikre kontinuitet, mens § 11 B er en VÆRNSREGEL, hvis aktivbegreb skal fortolkes i lyset af formålet om at begrænse rentefradrag i selskaber med uforholdsmæssig høj gældsætning.

Aktivopgørelsen kan heller ikke baseres på hypotetiske valg. I [12-0204560](#) ønskede en koncern at forøge underskuddet i aktivopgørelsen med 183.681.000 kr. med henvisning til, at man KUNNE have bortset fra underskud efter [ligningslovens § 33 H](#). Landsskatteretten afviste: koncernen havde ikke reelt bortset fra underskuddet, og henvisningen i § 11 B, stk. 5, til underskud, der ville være fremførselsberettigede uden

indkomstårets fradragsbeskæring, er ifølge forarbejderne indsat for at undgå en CIRKULÆR beregning – ikke for at inkludere hypotetiske bortseelser.

En central fintuning skete ved [lov nr. 98 af 10. februar 2009](#). Forarbejderne forklarer baggrunden præcist:

»Reglerne om fradragsbeskæring af nettofinansieringsudgifter er rettet mod selskaber/koncerner, der er tyndt kapitaliserede. I meget specielle tilfælde kan reglerne imidlertid også indebære, at velkonsoliderede selskaber/koncerner omfattes af reglerne og fradragsbegrænses.«

Løsningen blev [§ 11 B, stk. 1, 3. pkt.](#): der sker ikke fradragsbeskæring, i det omfang nettofinansieringsudgifterne består af nettokurstab på FORDRINGER, som overstiger indkomstårets nettorenteindtægter. De ubeskårne nettokurstab fremføres i stedet til modregning i senere års nettogevinster og renteindtægter. Skatterådet har i [SKM2024.584.SR](#) bekræftet, at denne »stk. 1-saldo« kun modregnes i efterfølgende års nettokursgevinster, i det omfang gevinsterne OVERSTIGER årets nettorenteudgifter.

Fremførselsreglerne er stramme. Efter [§ 11 B, stk. 10](#) kan **beskårne** nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter kun fradrages i tilsvarende kursgevinster i de **3 efterfølgende indkomstår** – med den særlige undtagelse, at beskårne urealiserede kurstab på en renteswap vedrørende lån med sikkerhed i fast ejendom kan fremføres i kontraktens løbetid. Sondringen mellem beskårne og ikke-beskårne kurstab er afgørende: i [12-0198075](#) blev et selskab nægtet at fremføre nettokurstab på 437.838 kr. fra 2007 til 2008, netop fordi selskabet IKKE var blevet rentefradragsbegrænset i 2007 – der var derfor intet BESKÅRET kurstab at fremføre, og fradraget var allerede taget. Rettens præcisering af, at 2009-ændringen fra »kurstab« til »nettokurstab« var en præcisering og ikke en skærpelse med tilbagevirkende kraft, er af selvstændig betydning.

Skatterådet har afklaret to yderligere fremførselsspørgsmål: i [SKM2021.103.SR](#) kunne en realiseret kursgevinst ved annullering af renteswaps modregnes i de fremførte beskårne urealiserede tab på samme kontrakter – men et eventuelt uudnyttet fradrag FORTABES ved kontrakternes ophør. Og i [SKM2024.212.SR](#) fastslog rådet, at fordringssaldi udgør eventualforpligtelser, der efter [selskabsskattelovens § 31, stk. 6](#) automatisk overføres til det nye administrationsselskab og derfor ikke bortfalder ved likvidation af de oprindelige administrationsselskaber.

Endelig gælder en fast rækkefølge: efter [§ 11 B, stk. 9](#) foretages renteloftsbeskæringen EFTER en eventuel beskæring efter § 11 om tynd kapitalisering, og efter [§ 11 C, stk. 3](#) opgøres de overstigende låneomkostninger efter fradragsbeskæring efter både §§ 11 og 11 B.

LOV	Ligningsloven § 15k, stk. 3	Ligningsloven § 33h	Selskabsskatteloven § 11b, stk. 1-12
PRAKSIS	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Rentefradragsbegrænsning og fremførsel af nettokurstab i sambeskatning – [virksomhed1] A/S 11.11.2014 Landsskatteretten · Landsskatteretten stadfæster SKATs afgørelse vedrørende rentebegrænsning og opgørelse af underskud efter ligningslovens § 11 B og § 33 H 09.07.2014 Skatterådet · Bindende svar: Fremført saldo efter ligningslovens § 15 K er delvist et aktiv i renteloftsopgørelsen 20.07.2026 Skatterådet · Fremførte nettokurstab modregnes i nettogevinst efter nettorenteudgifter 22.11.2024 Skatterådet · Fordringssaldo ved skift af administrationsselskab og likvidation 10.04.2024 Skatterådet · Annullering af renteswaps og modregning i fremførte fradrag 24.02.2021		

EBITDA-reglen i selskabsskattelovens § 11 C og gennemførelsen af ATAD

Den tredje og yderste begrænsning er EBITDA-reglen. Den oprindelige EBIT-regel fra 2007 tillod, at nettofinansieringsudgifterne nedsatte den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter med højst 80 pct. Ved [lov nr. 1726 af 27. december 2018](#) blev [§ 11 C](#) nyaffattet med virkning fra 1. januar 2019 som led i gennemførelsen af skatteundgåelsesdirektivet. Lovforarbejdernes beskrivelse af ændringen er entydig: bestemmelsen »implementerer skatteundgåelsesdirektivets minimumskrav, herunder 30% EBITDA-regel, bagatelgrænse på 22,3 mio. kr., koncernvalgmulighed og undtagelse for finansielle selskaber«.

Den gældende regel har følgende struktur:

Element	Bestemmelse	Indhold
Grundregel	§ 11 C, stk. 1	Skattepligtig indkomst før overstigende låneomkostninger og afskrivninger kan maksimalt nedsættes med 30 pct.
Bundgrænse	§ 11 C, stk. 2	Beskæringen kan aldrig nedsætte fradraget til under 22.313.400 kr.
Definition	§ 11 C, stk. 3	Overstigende låneomkostninger = nettofinansieringsudgifter, jf. § 11 B, stk. 4 , nr. 1-4, EFTER beskæring efter §§ 11 og 11 B
Fremførsel af beskæring	§ 11 C, stk. 4	Beskårne låneomkostninger fremføres tidsubegrænset
Fremførsel af kapacitet	§ 11 C, stk. 5	Uudnyttet rentefradragskapacitet fremføres i 5 år , ældste først
Sambeskatning	§ 11 C, stk. 6	Samlet opgørelse; beskæringen fordeles forholdsmæssigt hos selskaber, der overskrider grænsen
Koncernreglen	§ 11 C, stk. 7	Alternativ procentsats = koncernens nettofinansieringsudgifter / koncernens EBITDA ifølge det konsoliderede årsregnskab
Finansielle selskaber	§ 11 C, stk. 8	Undtaget, jf. ATAD art. 2, nr. 5; koncernen kan til- eller fravælge bindende i 10 år

Fordelingen af beskæringen mellem sambeskattede selskaber blev omlagt allerede ved [lov nr. 98 af 10. februar 2009](#), fordi den oprindelige rent forholdsmæssige fordeling kunne ramme selskaber, der slet ikke overskred grænsen. Forarbejderne begrundede ændringen med, at »det undgås, at fordelingsreglen i visse tilfælde kan komme minoritetsaktionærer til skade« – og supplerer med reglen om, at overskydende fradragssbeskæring i selskaber med negativ indkomst fordeles forholdsmæssigt på de øvrige koncernselskaber.

At beskæringen efter EBIT/EBITDA-reglen ikke er en isoleret størrelse, men følsom over for enhver ændring i det underliggende indkomstgrundlag, illustreres af [13-5648676](#). En ændring af et datterselskabs afskrivningsgrundlag på 155.995.023 kr. havde direkte afledt effekt på sambeskatningens EBIT-opgørelse, og administrationsselskabet måtte opgøre en ny rentefradragsbegrænsning på 201.774.799 kr.

Den skarpeste fortolkningsafgørelse om den nye [§ 11 C](#) er [SKM2026.197.SR](#). En ejendomskoncern havde udstedt hybride, evigtløbende obligationer med step-up-mekanisme, som under IFRS klassificeres som EGENKAPITAL, og hvis renter bogføres direkte på egenkapitalen som »dividends« – mens de skattemæssigt forventedes at udgøre gæld. Spørgsmålet var, om renterne kunne medregnes ved beregningen af den alternative koncern-procentsats i stk. 7. Spørger argumenterede for en direktivkonform fortolkning: da [ATAD artikel 2, nr. 2](#)

definerer overstigende låneomkostninger ud fra »fradragsberettigede låneomkostninger«, måtte koncernbrøken også opgøres på skattemæssige størrelser.

Skatterådet svarede **nej** til begge spørgsmål. Ordlyden af stk. 7, 2. pkt. – »Ved opgørelsen ... anvendes koncernens konsoliderede årsregnskab« – er klar, og lovbemærkningerne bekræfter, at »det er dermed de regnskabsmæssige værdier, der lægges til grund«. Rådet fremhævede, at ATAD artikel 2, nr. 2, eksplicit angår **et skattesubjekt** – og at når direktivets [artikel 4, stk. 5](#) skifter perspektiv til koncernniveau, ophører den direkte anvendelighed af artikel 2's skattemæssige kriterier, fordi en koncern skatteretligt ikke er et selvstændigt subjekt, men en regnskabsmæssig enhed. Den danske implementering svarer til BEPS Action 4's »Approach 1« og overholder minimumskravene i ATAD, der som minimumsdirektiv ikke er til hinder for en højere national standard.

LOV

Selskabsskatteloven § 11c, stk. 1-8

Selskabsskatteloven § 31c

Årsregnskabsloven § 112, stk. 2

PRAKSIS **Landsskatteretten** · Ændring af sambeskatningsindkomst som følge af ændret afskrivningsgrundlag 08.07.2014
Skatterådet · Hybride IFRS-obligationer klassificeret som egenkapital: Renteudgifter kan ikke indgå i alternativ EBITDA-procent efter SEL § 11 C, stk. 7 22.04.2026

§ 13 EU-retlige rammer: ATAD artikel 4 og etableringsfriheden

Rentefradragsbegrænsningen i [selskabsskattelovens § 11 C](#) gennemfører [artikel 4 i skatteundgåelsesdirektivet \(ATAD\)](#) – Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion. Direktivets grundregel er kort:

»Overstigende låneomkostninger er fradragsberettigede i den skatteperiode, hvor de påløber, men kun op til 30 % af skattesubjektets resultat før renter, skat og af- og nedskrivninger (EBITDA).«

Begrundelsen fremgår af præambelens betragtning 6, som samtidig forklarer, hvorfor tynd kapitalisering kan opretholdes SIDE OM SIDE med EBITDA-reglen:

»For at nedbringe deres samlede skattetilsvær er koncerner i stigende grad involveret i BEPS ved hjælp af overdrevent høje rentebetalinger ... Medlemsstaterne kan ud over reglen om begrænsning af rentebetalinger i dette direktiv også anvende målrettede regler til bekæmpelse af koncernintern lånefinansiering, navnlig regler om tynd kapitalisering.«

Bundgrænsen på 22.313.400 kr. hviler på betragtning 8's safe harbour-mulighed, hvorefter nettorenter altid kan være fradragsberettigede op til et bestemt beløb, hvis det fører til et højere fradrag end den EBITDA-baserede sats. Koncernreglen i § 11 C, stk. 7, udmønter [artikel 4, stk. 5, litra b](#), der lader skattesubjektet bruge koncernens egen gearing som målestok.

Danske regler er allerede blevet underkendt. I [C-593/14](#) (Masco Denmark/Damixa) havde Damixa ApS ydet lån til et nødlidende tysk datterselskab, der blev nægtet rentefradrag efter tyske tynd kapitaliserings-regler. Den dagældende danske regel i selskabsskattelovens § 11, stk. 6, gav kun moderselskabet skattefrihed for renteindtægterne, hvis datterselskabet var DANSK. EU-Domstolen fastslog, at forskelsbehandlingen udgjorde en restriktion for etableringsfriheden efter artikel 49 TEUF sammenholdt med artikel 54 TEUF, og at situationerne var objektivt sammenlignelige, da formålet netop var at undgå økonomisk dobbeltbeskatning. Selv om hensynet til en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen i princippet kunne begrunde restriktionen, var reglen **uproportional**: Danmark kunne have indrømmet skattefritagelse op til det beløb,

datterselskabet ikke ville have kunnet fradrage, hvis de danske regler havde været anvendt. Dommen er baggrunden for den nuværende [§ 11, stk. 7](#), indsat ved [lov nr. 1130 af 11. september 2018](#).

Domstolen har efterfølgende udstukket rammerne for nationale værneregler mod koncernintern gældsætning i to retninger. I [C-484/19](#) (Lexel) underkendte Domstolen den svenske undtagelsesregel, fordi den ikke ville have fundet anvendelse på et rent internt svensk lån – hverken bekæmpelse af skattesvig eller hensynet til beskatningskompetencen kunne begrunde en regel, der gik videre end nødvendigt. Omvendt accepterede Domstolen i [C-585/22](#) (X BV), at et FULDSTÆNDIGT fradragsafslag er foreneligt med artikel 49 TEUF, når selve lånet savner forretningsmæssig begrundelse – **selv om renten er på markedsniveau**. Armslængdevilkår er altså ikke i sig selv nok til at redde fradraget, hvis lånet er kunstigt.

Også beskatningssiden er prøvet: i [C-257/20](#) (Viva Telecom Bulgaria) accepterede Domstolen kildebeskatning af FIKTIVE renter på et rentefrit 60-årigt koncernlån som begrundet i hensynet til afbalanceret beskatningskompetence og bekæmpelse af skatteunddragelse – dog med krav om, at proceduren for fradrag af omkostninger ikke er for langvarig, og at der betales renter af tilbagebetalingsbeløb.

En vigtig **afgrænsning**: denne oversigt behandler debitors fradragsret, ikke kildebeskatningen af renter, der forlader Danmark. Praksis om gennemstrømningsselskaber og retmæssig ejer – som Østre Landsrets dom i [BS-2422/2011-OLR](#) om Cook-koncernens svenske finansieringsselskaber, der blev anset for rene gennemstrømningsselskaber uden reel substans – hører under [retmæssig-ejer](#). Armslængdefastsættelsen af renten på koncerninterne lån behandles under [transfer-pricing](#).

LOV	Selskabsskatteloven § 11c, stk. 1	Selskabsskatteloven § 11, stk. 6, 7	
PRAKSIS	EU-Domstolen · Skattemæssigt fradrag for koncerninterne renter ved selskabserhvervelser: Forholdet mellem armslængdevilkår og rent kunstige arrangementer EU-Domstolen · Beskatning af fiktive renter ved rentefrie koncerninterne lån og forenelighed med de frie kapitalbevægelser EU-Domstolen · Begrænsning af rentefradrag i koncerner strider mod etableringsfriheden (Lexel-sagen) EU-Domstolen · Skattefritagelse for renteindtægter ved tynd kapitalisering i grænseoverskridende koncerner Landsretten · Østre Landsret: Afgørelse om kildeskat på renter i Cook Denmark International Holdings ApS sagen		04.10.2024 24.02.2022 20.01.2021 21.12.2016 08.12.2023

§ 14 Reformdebattens lange linjer: fra renteskatteudvalget til ATAD

Rentefradraget har været genstand for en næsten uafbrudt reformdebat, som forklarer, hvorfor regelsættet i dag er så lagdelt. Tre betænkninger tegner udviklingen.

[Betænkning nr. 805/1977 om den skattemæssige behandling af renteindtægter og -udgifter](#) analyserede en fuldstændig afskaffelse af rentebeskatning og rentefradrag kombineret med en rentereduktionsprocent. Udvalget advarede allerede dengang om asymmetriens konsekvenser, [s. 45](#):

»En partiel reform, hvor renten reduceres med 50 pct. og holdes udenfor beskatning, mens den nuværende selskabsskatteprocent på 37 bevares, vil give en forskelsbehandling af renter og andre driftsindtægter og -udgifter, og derfor give incitamentet til omlægning af betalingernes art.«

Renteskatteudvalget videreførte analysen i [betænkning nr. 949/1982 om den skattemæssige behandling af renter og andet kapitalafkast](#). Udvalget pegede på det principielle problem ved en kildeartsbeskatning af renter, s. 36:

»Det kan for udvalget at se være vanskeligt at begrunde, at omkostningerne ved at optage et lån skattemæssigt skal behandles anderledes end afkastet fra det kapitalgode, f.eks. en maskine, en bygning eller goodwill, som er anskaffet på basis af lånet.«

Denne indvending er præcis den, der i dag håndteres af **aktivtesten** i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 5, og af **EBITDA-målestokken** i § 11 C: begge knytter fradragsretten til det underliggende indtjenings- eller aktivgrundlag i stedet for at afskaffe fradraget som sådan.

[Betænkning nr. 1101/1987](#) leverede derefter det kompromis, der stadig strukturerer ligningslovens § 5: forfaldsprincippet som hovedregel, suppleret af målrettede periodiseringsundtagelser mod de misbrugsmuligheder, rådet havde kortlagt. Rådet fandt netop de forudbetalte renter problematiske – mens problemerne ved bagudforfaldende renter blev anset for begrænsede, s. 165.

Den efterfølgende lovgivningshistorie for de selskabsretlige begrænsninger kan opsummeres således:

År	Retsakt	Indhold
1998	L 101 (1997/98)	Reglerne om tynd kapitalisering i selskabsskattelovens § 11
2007	Lov nr. 540 af 6. juni 2007	Renteloftet (§ 11 B) og den oprindelige EBIT-regel (§ 11 C, 80 pct.)
2009	Lov nr. 98 af 10. februar 2009	Undtagelse for nettokurstab på fordringer; ny fordelingsregel i sambeskatning
2015	Lov nr. 1883 af 29. december 2015	Negative renter udtrykkeligt omfattet af ligningslovens § 5
2018	Lov nr. 1130 af 11. september 2018	§ 11, stk. 7 – EU/EØS-tilpasning efter Masco Denmark/Damixa
2018	Lov nr. 1726 af 27. december 2018	EBIT erstattes af EBITDA (30 pct.) som gennemførelse af ATAD
2019	Lov nr. 1576 af 27. december 2019	Ligningslovens § 5, stk. 10 – gældskonvertering m.v.

Af hensyn til aktualiteten skal det bemærkes, at [selskabsskattelovens §§ 11, 11 B og 11 C](#) alle er ændret ved **lov nr. 1755 af 29. december 2025** med virkning fra 1. januar 2026. Der er tale om rene konsekvensrettelser af henvisningerne, så bestemmelserne også omfatter medarbejderejevirsomheder (§ 1, stk. 1, nr. 2 j) og andelsforeningers interne elenheder. Forarbejderne fastslår, at inddragelsen »svarer til, hvad der gælder for andre selskabsskattepligtige selskaber«, og begrundes med, at ATAD som minimumsdirektiv kræver, at reglerne omfatter alle skattesubjekter under den generelle selskabsbeskatning. Ændringerne er endnu ikke konsolideret ind i den offentliggjorte lovbekendtgørelse.

LOV

[Ligningsloven § 5, stk. 1](#)
[Selskabsskatteloven § 11b, stk. 5](#)
[Selskabsskatteloven § 11c, stk. 1](#)

§ 15 Sammenfatning: den fireleddede prøvelse af et rentefradrag

Praksis kan sammenfattes i en prøvelse, der forløber i fire trin – og hvor et nej på et hvilket som helst trin afskærer eller beskærer fradraget.

Trin 1 – Er der en rente? Beløbet skal være et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en procentdel af den til enhver tid værende restgæld og fastsat FORUD for renteperioden, jf. [SKM2007.249.SR](#). Afkast fastsat efter periodens begyndelse er kursgevinst, ikke rente, jf. [SKM2013.203.SR](#) og [SKM2010.864.SR](#). Både positive og negative renter er omfattet efter [lov nr. 1883 af 29. december 2015](#).

Trin 2 – Er der et reelt gældsforhold, og er skatteyderen debitor? Der skal foreligge en retligt bindende forpligtelse til at betale gælden OG forrente den, og skatteyderen bærer bevisbyrden for, at lånet er optaget og udbetalt. Ved interessefællesskab skærpes kravet mærkbart, jf. [09-00748](#), [11-00168](#) og [23-0088810](#). Er den økonomiske risiko elimineret af en garanti, der overstiger investeringen, foreligger der ikke et reelt gældsforhold, jf. [13-5471107](#) og [18-0006838](#). Og en subsidiær hæftelse gør ikke medlemmet til debitor, jf. [18-0000417](#) og [15-3265186](#).

Trin 3 – Hvornår og med hvilket beløb? Personer bruger forfaldsprincippet i [§ 5, stk. 1](#); selskaber, finansielle virksomheder og hovedaktionærer med mellemregning skal periodisere efter [§ 5, stk. 4-5](#), jf. [11-02634](#). Restancereglen i [§ 5, stk. 8](#) udskyder fradraget til betalingstidspunktet ved ubetalte renter fra tidligere år, jf. [14-5145134](#). Gældseftergivelse, gældskonvertering og koncernintern erhvervelse af gælden beskærer fradraget forholdsmæssigt efter [§ 5, stk. 9-10](#), hvor indfrielsesgraden opgøres alene ud fra betalinger foranlediget af selve nedsættelsen, jf. [19-0012065](#). [Ligningslovens § 17](#) afskærer helt fradrag for gæld påtaget som gave eller arveforskud over for livsarvinger.

Trin 4 – Beskæres selskabets fradrag? Rækkefølgen er fast: først tynd kapitalisering efter [§ 11 \(4:1\)](#), gæld over 10 mio. kr., og hvor koncernsikkerhed for et tredjemandslån gør HELE gælden kontrolleret, jf. [SKM2020.202.SR](#)); dernæst renteloftet i [§ 11 B](#) (aktivtest ganget med standardrenten, minimum 21,3 mio. kr., beskærne nettokurstab fremføres kun 3 år, jf. [12-0198075](#)); og til sidst EBITDA-reglen i [§ 11 C](#) (30 pct., minimum 22.313.400 kr., med koncernvalgmulighed baseret udelukkende på det konsoliderede regnskabs egne tal, jf. [SKM2026.197.SR](#)).

De tre tydeligste praktiske lærdomme er: for det FØRSTE at dokumentation af PENGESTRØMME – ikke af dokumenter – er afgørende for realitetsvurderingen; for det ANDET at værnsreglerne konsekvent fortolkes efter deres formål og derfor slår ud i hele deres bredde, når først betingelserne er opfyldt (hele gælden bliver kontrolleret, hele saldoen skal være faktisk afholdte udgifter, kun regnskabets egne tal må bruges); og for det TREDJE at forkerte rentefradrag rutinemæssigt kvalificeres som mindst groft uagtsomme og dermed åbner for ekstraordinær genoptagelse efter [skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 5](#) – også for skatteydere med enkle økonomiske forhold. Se herom nærmere [skatteret-genoptagelse](#).

LOV

[Ligningsloven § 5, stk. 1](#)[Ligningsloven § 17](#)[Selskabsskatteoven § 11, stk. 1](#)[Selskabsskatteoven § 11b, stk. 1](#)[Selskabsskatteoven § 11c, stk. 1](#)[Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1](#)[Statsskatteoven § 6, stk. 1](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Stadfæstelse af beskatning af tilskud og maskeret udbytte samt nægtelse af rentefradrag i selskab med udenlandske ejere

05.12.2025

Landsskatteretten · Fradrag for renteudgifter ved kautionforpligtelse og gældseftergivelse – indfrielsesgradens beregning

10.10.2019

Landsskatteretten · Rentefradrag nægtet for lån i skattearrangement, da gældsforholdet ikke var reelt

18.06.2019

Landsskatteretten · Nægtelse af fradrag for renteudgifter – Andelsselskab – Personlig hæftelse	08.11.2018
Landsskatteretten · Andelshaver nægtet rentefradrag for foreningens gæld trods personlig og solidarisk hæftelse	07.09.2017
Landsskatteretten · Manglende dokumentation for reelt gældsforhold medførte nægtet fradrag for renteudgifter	02.02.2016
Landsskatteretten · Nægtelse af rentefradrag i lån fra søns selskab grundet ubetalte restancer	23.12.2015
Landsskatteretten · Landsskatteretten: Rentefradragsbegrænsning og fremførsel af nettokurstab i sambeskatning – [virksomhed1] A/S	11.11.2014
Landsskatteretten · Manglende fradrag for renteudgifter grundet manglende realitet i låneforhold	24.01.2012
Landsskatteretten · Stadfæstelse af bindende svar: Rentehenstand mellem selskab og hovedanpartshaver medfører ikke udskydelse af beskatning	20.09.2011
Landsskatteretten · Manglende fradrag for renteudgifter grundet manglende realitet i gældsforhold	08.01.2010
Skatterådet · Hybride IFRS-obligationer klassificeret som egenkapital: Renteudgifter kan ikke indgå i alternativ EBITDA-procent efter SEL § 11 C, stk. 7	22.04.2026
Skatterådet · Tynd kapitalisering af tredjemandsgæld med kaution fra moderselskab	19.05.2020
Skatterådet · Indskud til havneudvidelse er skattepligtig kursgevinst	22.03.2013
Skatterådet · Beskatning af kursgevinst på rentefri fordring efter realisationsprincippet	21.12.2010
Skatterådet · Fradrag for lån med renteloft uanset løbetid og etablering	10.04.2007

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Ligningsloven § 5	stk. 1	Ligningsloven § 17	
Personskatteloven § 4	stk. 1	Selskabsskatteloven § 11	stk. 1
Selskabsskatteloven § 11b	stk. 1	Selskabsskatteloven § 11c	stk. 1
Statsskatteloven § 6	stk. 1	Virksomhedsskatteloven § 6	stk. 2

MATERIALE Citerede afgørelser

61 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

26.04.2023	Klassificering af lån fra virksomhedsskatteordningen som privat overførsel ved finansiering af familiemedlems ejerandel i interessentskab	bs-19349-2022-hjr
03.04.2018	Opgørelse af tab på aktier ved konstruerede skattearrangementer med valutaterminsforretninger	92-2017
11.06.2014	Tilsidesættelse af konstruerede tab på aktier og anparter ved skattearrangement med valutaterminsforretninger	278-2012

EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL

4

04.10.2024	Skattemæssigt fradrag for koncerninterne renter ved selskabserhvervelser: Forholdet mellem armslængdevilkår og rent kunstige arrangementer	C-585/22
24.02.2022	Beskatning af fiktive renter ved rentefrie koncerninterne lån og forenelighed med de frie kapitalbevægelser	C-257/20

20.01.2021	Begrænsning af rentefradrag i koncerner strider mod etableringsfriheden (Lexel-sagen)	C-484/19
21.12.2016	Skattefritagelse for renteindtægter ved tynd kapitalisering i grænseoverskridende koncerner	C-593/14
LANDSRET TEN · ANKEINSTANS		2
08.12.2023	Østre Landsret: Afgørelse om kildeskat på renter i Cook Denmark International Holdings ApS sagen	4610-5535
16.01.2015	Selskab fik ikke fradrag for "termination fee" betalt til interesseforbundet part	5316-6382
LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS		41
29.06.2026	Rentefiksering af eneanpartshaverlån og beskatning af renteindtægter fra datterselskabslån	24-0090846
05.12.2025	Stadfæstelse af beskatning af tilskud og maskeret udbytte samt nægtelse af rentefradrag i selskab med udenlandske ejere	23-0088810
19.05.2020	Landsskatteretten: Hovedanpartshavers overførsler til selskab var kapitalindskud, ikke rentebærende lån	19-0014277
04.11.2019	75 % af udlån fra virksomhedsordning til interessentskab anset for privat hævning	16-0946032
10.10.2019	Fradrag for renteudgifter ved kautionsforpligtelse og gældseftergivelse – indfrielsesgradens beregning	19-0012065
10.10.2019	Fradrag for renteudgifter ved kautionsforpligtelse og gældseftergivelse - Landsskatterettens afgørelse	19-0023512
26.06.2019	Landsskatteretten: Fradrag for låneomkostninger og rentekorrektion i tømrvirksomhed	16-1900203
18.06.2019	Rentefradrag nægtet for lån i skattearrangement, da gældsforholdet ikke var reelt	18-0006838
03.12.2018	Tilgodehavender ved salg af landbrugsvirksomhed anset for private hævnings i virksomhedsordning	16-1429446
08.11.2018	Nægtelse af fradrag for renteudgifter – Andelsselskab – Personlig hæftelse	18-0000417
31.10.2017	Begrænsning af rentefradrag ved gældsakkord og ekstraordinær genoptagelse grundet grov uagtsomhed	16-0164442
07.09.2017	Andelshaver nægtet rentefradrag for foreningens gæld trods personlig og solidarisk hæftelse	15-3265186
26.01.2017	Fradrag for renteudgifter og anvendelse af virksomhedsordningen – Indkomståret 2009	13-3274927
12.10.2016	Landsskatteretten: Fradrag for renteudgifter vedrørende studielån	14-2572759
18.02.2016	Manglende godkendelse af fradrag for renteudgifter grundet manglende realitet i gældsforhold	13-5585726
17.02.2016	Nægtelse af fradrag for renteudgifter i fiktivt lånearrangement	13-5297891

17.02.2016	Nægtelse af rentefradrag i skattearrangement uden økonomisk realitet	13-5586083
15.02.2016	Nægtelse af rentefradrag i skattearrangement uden reelt gældsforhold	13-5648358
02.02.2016	Manglende dokumentation for reelt gældsforhold medførte nægtet fradrag for renteudgifter	13-5471107
23.12.2015	Nægtelse af rentefradrag i lån fra søns selskab grundet ubetalte restancer	14-5145134
29.10.2015	Manglende dokumentation for reelt gældsforhold medførte nægtet fradrag for renteudgifter	13-5061965
05.08.2015	Manglende dokumentation for reelt gældsforhold medførte nægtet fradrag for renteudgifter	13-5311651
12.06.2015	Nægtet rentefradrag for lån i skattearrangement uden økonomisk realitet	13-5316795
12.06.2015	Manglende dokumentation for reelt gældsforhold - nægtet fradrag for renteudgifter	13-5465347
12.06.2015	Manglende dokumentation for reelt gældsforhold - Rentefradrag nægtet	13-5604956
09.01.2015	Afslag på rentefradrag for lån mellem andelsboligforening og andelshavere grundet manglende reelt gældsforhold	14-4980035
11.11.2014	Landsskatteretten: Rentefradragsbegrænsning og fremførsel af nettokurstab i sambeskatning – [virksomhed1] A/S	12-0198075
09.07.2014	Landsskatteretten stadfæster SKATs afgørelse vedrørende rentebegrænsning og opgørelse af underskud efter ligningslovens § 11 B og § 33 H	12-0204560
08.07.2014	Ændring af sambeskatningsindkomst som følge af ændret afskrivningsgrundlag	13-5648676
20.12.2013	Periodisering af rentefradrag og overførsel fra ægtefælle ved ophør af forskerbeskatning	13-0028149
09.11.2012	Beskatning af renteindtægter for hovedanpartshaver i anpartsselskab	12-0189784
25.05.2012	Fradragsbegrænsning ved tynd kapitalisering – Værdi af optioner og markedsvilkår	10-01873
24.01.2012	Manglende fradrag for renteudgifter grundet manglende realitet i låneforhold	11-00168
23.12.2011	Renteudgifter skal periodiseres ved overgang fra forskerskatteordning til almindelig beskatning	11-02477
09.11.2011	Stadfæstelse af rentefradragsbegrænsning grundet tynd kapitalisering (kontrolleret gæld) efter Selskabsskatteoven § 11.	10-02981
20.09.2011	Stadfæstelse af bindende svar: Rentehenstand mellem selskab og hovedanpartshaver medfører ikke udskydelse af beskatning	11-02634
19.11.2010	Landsskatterettens afgørelse om periodisering af rentefradrag for SU-lån og gyldigheden af SKAT's afgørelse	10-00555
20.01.2010	Lån fra tredjepart anset for kontrolleret gæld på grund af koncernintern garanti	08-03145
08.01.2010	Manglende fradrag for renteudgifter grundet manglende realitet i gældsforhold	09-00748

02.11.2009	Landsskatteretten om afslag på genoptagelse af skatteansættelse vedrørende rentefradrag og gældskonvertering	07-00496
29.05.2009	Landsskatteretten om fradragsbegrænsning for renter ved tynd kapitalisering og værdiansættelse af goodwill	05-00809
SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED		11
20.07.2026	Bindende svar: Fremført saldo efter ligningslovens § 15 K er delvist et aktiv i renteloftsopgørelsen	26-0367150
22.04.2026	Hybride IFRS-obligationer klassificeret som egenkapital: Renteudgifter kan ikke indgå i alternativ EBITDA-procent efter SEL § 11 C, stk. 7	25-3795710
22.11.2024	Fremførte nettokurstab modregnes i nettogevinst efter nettorenteudgifter	23-1492920
10.04.2024	Fordringssaldo ved skift af administrationsselskab og likvidation	23-1477068
24.02.2021	Annullering af renteswaps og modregning i fremførte fradrag	20-1382388
19.05.2020	Tynd kapitalisering af tredjemandsgæld med kaution fra moderselskab	19-0903234
08.10.2013	Lån fra aktionærer kvalificeres som gæld med fradragsret for renter	13-0079780
22.03.2013	Indskud til havneudvidelse er skattepligtig kursgevinst	13-0023098
21.12.2010	Beskatning af kursgevinst på rentefri fordring efter realisationsprincippet	10-093691
10.04.2007	Fradrag for lån med renteloft uanset løbetid og etablering	07-032627
09.05.2006	Obligationer med begrænset hæftelse er almindelige fordringer og blåstemplede	06-033401

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Skat ved konkurs og akkord - Skattelovrådets udtalelse om de skattemæssige regler i forbindelse med konkurs og akkord m.v.

nr. 1101 · 1987 · Ministeriet for Skatter og Afgifter

Den skattemæssige behandling af renteindtægter og -udgifter – Betænkning nr. 805/1977

nr. 805 · 1977 · Skatteministeriet

Den skattemæssige behandling af renter og andet kapitalafkast

nr. 949 · 1982 · Skatteministeriet